

ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΝΕΩΝ.

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ

ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ

Ἐν Ἑλλάδι... Δρ. ν. 3.—
Ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ » » 3,50

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΔΙΣ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

ΕΚΑΣΤΟΝ ΦΥΛΛΟΝ

ΤΙΜΑΤΑΙ

Λεπτῶν... 20
261—Γραφεῖον ὁδ. Ἑρμοῦ—261

Ἡ αὐταπάρνησις εἶναι τὸ πνεῦμα τὸ ἐξό-
χως χαρακτηρίζον τὸν χριστιανισμόν. Εἶναι εἰς
τὸ σχέδιον τῆς σωτηρίας τοῦ Εὐαγγελίου, ὅτι
ἡ ὁσμὴ εἰς τὸ ἄνθος, ἢ λεπτοτέρα δηλ. καὶ ἐξαι-
ρετωτέρα ἔκφρασις αὐτοῦ. Ὁ κυριώτατος λόγος
δι' ὃν ὁ χριστιανισμὸς ἔχει δικαίωμα νὰ απαι-
τήσῃ τὴν παρά τοῦ ἀνθρώπου ἀποδοχὴν αὐτοῦ
εἶναι διότι ἔρχεται πρὸς αὐτὸν ὡς φίλος καὶ
βοηθός. Ἐρχεται πρὸς τὸν ἄνθρωπον καὶ λέ-
γει αὐτῷ, «Διατελεῖς ἐν δειναῖς περιστάσεσι,
ἀφες νὰ σέ βοηθήσω.» Ἐάν ἦναι τυφλὸς λέ-
γει, «Δός μοι τὴν χεῖρα σου, θέλω σέ ὀδηγή-
σει.» Ἐάν ἐν ἀποτυχίαις, ἐν ταραχῇ καὶ ἐν ἀ-
πογνώσει, κραυγάζει πρὸς αὐτὸν, «Θάρσει φί-
λε, ὁ Θεὸς οὐδέποτε ἐπλάσε ὃν ὡς σέ, ἵνα ἀ-
πελπίζεται.» Ἐάν πονηρὸς, πικρὸς καὶ σκλη-
ρὸς, κραυγάζει, «Διατί γίνεσαι διάβολος; Δὲν
ἐπλάσθης ἵνα μισῆς καὶ βλάβησιν τοὺς ἀνθρώ-
πους, ἀλλ' ἵνα βοηθῆς καὶ καθιστᾷς τούτους
εὐτυχεῖς.» Ἐάν τις ἔχη βαναύσους καὶ ὀχλη-
ρὰς τάσεις καὶ ὀρέξεις· ἐάν ὁ νοῦς του διαφθα-
ρῇ καὶ ἡ φύσις αὐτοῦ κηλιδωθῇ· ἐάν αἱ ὀρέξεις
κυριεύσωσι τὸ λογικόν του, τίθεται ὁ χριστια-
νισμὸς ἐνώπιον αὐτοῦ καὶ κραυγάζει, «Διατί
γίνεσαι κτῆνος; Δὲν αἰσχύνεσαι νὰ κυλίεσαι
μετὰ τῶν χοίρων; Ἐλθέ πλύνθητι καὶ γίνου
καθαρώτερος, καὶ ζῆτι ὡς ὃν πεπλασμένον ὡς
σέ ὀφείλει νὰ ζῆ.»

Οὗτος εἶναι ὁ τρόπος δι' οὗ ἡ φρησκεία βοη-
θεῖ τὸν ἄνθρωπον. Βοηθεῖ αὐτὸν ὡς τὸ κλαδευ-
τήριον ἐν ἐπιτηδείαις χερσὶ βοηθεῖ τὸ δένδρον—
ἀποκόπτον τοὺς ξηροὺς καὶ αὐχμηροὺς κλά-
δους, καὶ καθαρίζον αὐτὸ ἀπὸ τῶν περιττῶν· οὐ

μόνον δὲ τοῦτο—βοηθεῖ αὐτὸν θετικῶς καὶ ἀρ-
νητικῶς. Ἐνθα ἐλάττωμά τι ἀνεφύη τοῦτο πε-
ρικλείει μίαν ἀρετὴν· ἐνθα ἄκανθα ἐφάνη, κά-
λυξ ἐπιφαίνεται. Ὁ ἄνθρωπος τοιουτοτρόπως
διττῶς κερδαίνει. Ἀπόλλυσιν ὅτι τείνει πρὸς
τὸν θάνατον καὶ κερδαίνει ὅτι προστίθῃσιν εἰς
τὴν ἀνάπτυξιν ὑπερέτερου βίου. Ἡ εὐσέβεια δὲν
περιστέλλει οὐδὲ δεσμεύει τὴν φύσιν ἀλλὰ τὴν
εὐρύνει καὶ τὴν καθιστᾷ ἐλευθερίαν· τὴν ὠθεῖ
εἰς νέαν ἐνέργειαν, καὶ παρέχει αὐτῇ μυρίας
γενναίας τάσεις. Μικρὸς, εὐτελής ἄνθρωπος
δὲν δύναται νὰ ἐκπροσωπῇ τὸν χριστιανισμόν,
ὡς ὁ τρίβολος δὲν δύναται νὰ ἐκπροσωπῇ τὸ
δάσος. Ἡ ἐκκλησία δὲν εἶναι πέδαι δεσμεύου-
σαι, ἐξ ὧν νὰ μὴ δύνανται οἱ ἐν αὐτῇ νὰ ἐ-
ξέλθωσιν. Ἡ φρησκεία τοῦ Χριστοῦ διδάσκει
τὸν ἄνθρωπον ὅτι εἶναι καλλίτερον νὰ ἵπταται
ἢ νὰ ἔρπη· ὅτι ἡ ἀρετὴ γλυκυτέρα τῆς κακίας·
ὅτι ἡ περιστολὴ εἶναι καλλιτέρα τῆς ἀκολασίας
καὶ ὅτι ὁ ἄνθρωπος, ἀδιάφορον πόσον εἶναι
πτωχὸς, ἀσθενὴς, καὶ πεπλανημένος δύναται,
διὰ τῆς χάριτος τοῦ Θεοῦ, ν' ἀνακύψῃ, καὶ νὰ
καταβῇ εἰς τὸν τάφον μετὰ τὴν ἐλπίδα ὅτι θέ-
λει κάμει ὥστε αἱ πύλαι τούτου νὰ λάμπουσιν
ὡς ἡ φωταγωγημένη εἴσοδος ἀνακτόρων ὅταν
ὁ βασιλεὺς ἐπανερχεται ἐκ νικηφόρου μάχης.

Ο ΝΑΥΑΡΧΟΣ ΣΙΡ WM. KING HALL

Ἄξιος πολλῶν ἐπαίνων εἶναι ὁ ναύαρχος Σιρ Hall
ὅστις τὸ ἴδιον αὐτοῦ παράδειγμα προθέμενος, συνετέ-
λεσεν εἰς τὴν κατάπαυσιν τῆς μέθης ἐν τῷ πληρώματι
τοῦ ὑπὸ τὴν διοίκησιν αὐτοῦ πλοίου, ἐν ᾧ αἱ πλεῖστα
παραβάσεις τὴν μέθην εἶχον ὡς ἀρομὴν. «Ἐρευνήσας

αίσθάνομαι ευχαρίστησιν, πράττουσα ὅτι δύναμαι πρὸς ἀνακούφισιν ἀνδρὸς τοσοῦτον ἀγαθοῦ.» Μετὰ συντομίας δὲ ἡ Ρόζα ἐπανέλαθε πρὸς τὸν πατέρα της τὴν ἑμιλίαν τοῦ γέροντος στρατιώτου καὶ ἔπειτα ἐπέστρεψε πρὸς αὐτόν. [Ἔπεται συνέχεια.]

ΕΞ ΕΒΔΟΜΑΔΕΣ ΕΝ ΙΑΠΩΝΙΑ:

[Συνέχεια, ἴδε ἀριθ. 19].

Ἰπάρχουσιν ἐν Ἰεθδῶ πλείστοι οἰκοδομαὶ ἀξίαι λόγου. Ἐν πρώτοις μία ἔπαυλις ἢ κατοικία νῦν τοῦ Μικαδου, ἐκτεινομένη ἐπὶ πεδίου εὐρυτάτου, μὲ τοὺς τοίχους ἐκ γρανίτου περιτοιχισμένη δὲ διὰ μεγάλων κήπων καὶ λειμώνων. Αὕτη ἢ οἰκοδομὴ εἶναι ὡς πάντες οἱ ναοὶ ἀξιοσημείωτος διὰ τὴν ἀπλότητα, τὴν στερεότητα, τὰς ἀναλογίας, τὴν τάξιν καὶ τὴν ἐξαιρέτων καθαριότητα.

Τὸ ἐσωτερικὸν τῆς ἐπαύλεως εἶναι τόσον ἀπλὸν ὅσον καὶ τὸ ἐξωτερικὸν καὶ αὕτη ἢ τοῦ θρόνου αἰθουσα, δὲν ἔχει οὔτε ἐπιπλα οὔτε κοσμήματα. Ἡ ἔπαυλις περιστεργεῖται ἐκ δένδρουστοιχίων ἐκ μεγαλοπρεπῶν δένδρων· παρὰ τὴν θάλασσαν οἱ ἰδιαιτέροι κήποι τοῦ ἀνκτος, ἐν μέσῳ πάλεως πολυκρημωτάτης, περὶχούσι τῷ κατόχῳ αὐτῶν ἀναψυγὴν καὶ πᾶσαν δυνατὴν τέρψιν. Βλέπει τις δρυμόνας χαρίεντας, καλαμώνας, κέδρους καὶ ἕτερα μεγαλοπρεπῆ δένδρα, θάμνους καὶ παντὸς εἶδους φυτὰ, εἰς ποικίλα σχήματα· ἀπωτέρω οἰκίαις ἐν μικρογραφίᾳ, κειμένας παρὰ λίμνας πλήρεις ἰχθύων ἀργυροχρύσων, τέλος πολλὰς πρασιάς κεκαλυμμένας δι' ἀμπέλων καὶ ἄλλων ἀναρρυγομένων φυτῶν. Μέρος τοῦ λευμῶνος προαίρσται εἰς τὴν διὰ τοῦ γυπὸς κυνηγεσίαν, μόνον εἰς περιωρισμένον ἀριθμὸν προνομιοῦχων οἰκογενειῶν ἐπιτρεπομένην.

Τὰ ἀνάκτορα τῶν ἡγεμόνων ὁμοιάζουσι πάντα ἐξωτερικῶς, πρὸς ἄλληλα· οὐδεὶς ξένος δύναται νὰ τὰ ἴδῃ ἐσωτερικῶς. Τὰ κτίρια ταῦτα ἔχουσι πάντα τὸ αὐτὸ εἶδος ἀρχιτεκτονικῆς· περιστοιχούνται ἀπὸ ἐξάρτη-

Ἰάπων στρατιώτης.

μάτων ἐν οἷς οἰκοῦσιν ἑκατοντάδες στρατιωτῶν καὶ ὑπηρετῶν.

Ἐκ τῶν μεγίστων ἐν Ἰεθδῶ κτιρίων εἶναι ἡ στρατιωτικὴ σχολὴ ἣτις ἔχει πρὸς ἐκγύμνασιν τῶν μαθητῶν ἕκτασιν ἰκανῶς μεγάλην ὅπως πυροβολῶσι καὶ διὰ τηλεβόλου. Ἡ τῆς ἵππασίας σχολὴ εἶναι ἐπίσης σημαντικὴ. Ἄλλα ἀξία μνησίας κτίρια εἰσὶν ἡ αὐτοκρατορικὴ βιβλιοθήκη καὶ τὸ πανεπιστήμιον. Δυσκολώτατα ἐπιτρέπεται ἢ εἰς ταῦτα εἰσόδος, ἐπειδὴ δὲ οἱ πρῶτοι εὐρωπαῖοι οἱ ἐλθόντες εἰς Ἰαπωνίαν ἦσαν οἱ Ὀλλανδοὶ, τὰ πλείστον τῶν βιβλίων καὶ τῶν νεωτέρων πραγματειῶν εἰσὶν εἰς τὴν γλῶσσαν ταύτην συντεταγμένα. Ἐν τῇ σχολῇ τῶν διερμηνέων, πάντες οἱ μαθηταὶ μαθάνουσι πρῶτον τὴν ὀλλανδικὴν εἶτα δύναται νὰ ἐκλέξωσι μεταξὺ τῶν ἄλλων γλωσσῶν, καὶ οὐ σπανίως ἀπαντᾷ τις ἄνδρας λαλοῦντας καλῶς τὴν ἀγγλικὴν, τὴν γερμανικὴν, τὴν γαλλικὴν, τὴν ἰταλικὴν καὶ αὐτὴν τὴν ῥωσικὴν. Τὰ διπλωματικά ἔγγραφα γράφονται ὀλλανδιστί. Οἱ διερμηνεῖς φέρουσι δύο ξίφη, ἔχουσι τὸν βαθμὸν ἀξιωματικοῦ καὶ εἰσὶ καθ' ὀλοκληρίαν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς κυβερνήσεως, τούτοις δὲ ἀνατίθενται λεπταὶ πολιτικαὶ ἀποστολαί.

Ἡ σχολὴ τῶν μηχανικῶν ἰδρύθη ὑπὸ ἀξιωματικῶν τοῦ ναυτικοῦ τῆς Ὀλλανδίας. Ἐν αὐτῇ μέγιστα ἐγένοντο πρόοδοι ἐν βραχεὶ χρόνῳ, ὥστε οἱ Ἰάπωνες δύνανται νῦν ἀριστα νὰ διευθύνωσιν ἀτμόπλοια καὶ πᾶσαν μηχανήν.

Ἡ ἰαπωνικὴ κυβερνησις φιλοδόμησεν ἐν Ἰεθδῶ ὠραιότατον μέγαρον, ὠργανωμένον εὐρωπαϊστὶ, ἐνθα δύναται τις νὰ προμηθευθῇ ἀμάξας, ἵππους καὶ συ-

νοδείας δι' ὧν οἱ ὀδοιπόροι ἐπισκέπτανται τὴν χώραν μετὰ πάσης ἀνέσεως.

Ὁ γάμος τελεῖται ἐν Ἰαπωνίᾳ κατὰ τρόπον λίαν παράδοξον. Ἄγνωστοι εἰσὶν ἐκεῖ οἱ ἐξ ἔρωτος γάμοι· εἶναι ἀπλῆ ὑπόθεσις συμφωνίας μεταξὺ τῶν γονέων, χωρὶς κἂν καὶ αὐτοὶ οἱ ἐνδιαφερόμενοι νὰ ἐρωτῶνται. Οὐδεμίᾳ περὶ τούτου δίδεται προηγουμένη εἰδησις καὶ οὐδεμίᾳ θρησκευτικῆ τελετῆ γίνεται πρὸς ἑνώσιν τῶν

συζύγων. Ἡ ἀστυνομία ἀναγγέλλει δημοσίᾳ ὅτι ὑπάρχει ὑπόσχεσις γάμου μεταξὺ τοῦ δεῖνος ἢ δεῖνος προσώπου· εἶτα τὴν ὀρισθεῖσαν πρὸς τὴν ἑνώσιν τοῦ νέου ζεύγους ἡμέραν, οἱ μνηστῆρες γονυκλινεῖς ἐν μέσῳ τῶν προσκεκλημένων των, λαμβάνουσι ἐκ τῆς χειρὸς φίλης αὐτῶν ποτήριον πλήρες οἴνου τινος τῆς χώρας, σὰκι καλυμένου· πίνουσιν ἀλληλοδιαδόχως ἐξ αὐτοῦ διὰ μικρῶν βουρημάτων μέχρις ἐξαντλήσεως. Τοῦτο εἶναι σύμβολον δεικνύον ὅτι ὁ σύζυγος καὶ ἡ σύζυγος πρέπει νὰ μετέχωσιν ὁμοῦ εἴτε τῆς εὐδαιμονίας, εἴτε τῆς δυστυχίας.

Ὁ γάμος συνήθως γίνεται ἐν πρωτῷ ἡλικίᾳ, μέση ἡλικία εἶναι ὁ εικοσὸν ἔτος διὰ τὸν ἄνδρα καὶ τὸ δέκατον ἕκτον διὰ τὴν γυναῖκα· ἡ γυνὴ δὲν φέρει εἰς τὸν ἄνδρα ἢ μόνον τὴν ἀποσκευὴν τῆς πᾶσα δὲ συμπεροντος ὑπόθεσις διευθετεῖται ὑπὸ τῶν γονέων χωρὶς οἱ νέοι νὰ ἀναμιχθῶσιν. Εἰς τοὺς γάμους μόνον οἱ γονεῖς προσκαλοῦνται ἢ στενότατοι φίλοι· γίνονται δὲ ἢ διασκεδάσεις εἰς τὴν κατοικίαν τοῦ συζύγου· ἐκεῖ ἀποστέλλονται τὰ δῶρα καὶ τὸ γαμήλιον συμπόσιον γίνεται εἰς ἢ ἢ νύμφη λευχειμονοῦσα, φέρεται περὶ τὴν μεσημβρίαν, συνοδουομένη ὑπὸ τῶν συγγενῶν καὶ τῶν φίλων τῆς. Ὁ φίλος τῶν νυμφίων καὶ ἡ πρώτη κυρία τῆς τιμῆς, οὗς καλοῦσι χρυσολίδας, περιφέρονται γύρω ὑπηρετοῦντες ἕκαστον καὶ προσπαθούντες νὰ καταστήσωσι

πάντας εὐθύμους. Ταξείδια μετὰ τὸν γάμον δὲν γίνονται.

Ἐν ἡλικίᾳ ἐνὸς μηνὸς τὰ τέκνα λαμβάνουσι τὸ πρῶτον ὄνομα. Ὅποταν νεανίας τις ἡλικιωθῇ, προστίθῃται δεῦτερον ὄνομα εἰς τὸ πρῶτον, ὅταν δὲ νυμφευθῇ, προστίθῃται καὶ τρίτον. Τὰ μικρὰ παιδία φέρονται εἰς τὸν ναὸν ὅπως λάβωσι τὸ πρῶτον αὐτῶν ὄνομα· ὁ πατὴρ δίδει τῷ ἱερεὶ τεμάχιον χάρτου ἐφ' οὗ γράζει τρία ὀνόματα. Γράφουσι τότε τὰ ὀνόματα ταῦτα ἕκα-

σον ἐπὶ διαφόρου χάρτου, ἀφοῦ δὲ εὐλογηθῶσιν ὑπὸ τοῦ ἱερέως, τὰ ρίπτουσιν εἰς τὸν ἀέρα, τὸ πρῶτον δὲ περὶ χαμαὶ ἀποφασίζει περὶ τοῦ ὀνόματος τοῦ παιδός. Ἄν τῆς φωνῆς τοῦ ὀνόματος τούτου, γεγραμμένον ἐπὶ ἱεροῦ χάρτου, δίδεται τε τῷ πατρὶ ὑπὸ τοῦ ἱερέως, καὶ ὁμοιον γράφεται ἐπὶ τῶν καταστήσαντῆς ἑτημερίας.

Ἰπανεληθόντες οἱ κοὶ μετὰ τὴν θρησκευτικὴν ταύτην τελετὴν, οἱ Ἰάπωνες πα-

ρατιθέασιν συμπόσιον εἰς ἢ καλοῦσι πλειοτέρους ἢ ὅσους εἰς τοὺς γάμους αὐτῶν πίνουσιν εἰς ὑγίαν τοῦ παιδίου, καὶ δίδουσιν αὐτῷ δῶρα ὧν τὰ πλείστα εἰσὶ συμβολικά.

Τὰ ἔτη τοῦ παιδὸς σημειοῦνται διὰ συμβάντων σημαντικῶν, ποιούντες ἑτησίως πανηγύρεις καὶ διασκεδάσεις· οὕτω ὅταν ὁ παῖς ἔχη ἡλικίαν τριῶν ἐτῶν, ἀρχεται φέρων ζώνην, ὅταν ἔχη ἑπτὰ ἔτη (τυγχάνων

Ο ΜΕΧΜΕΤ ΑΛΗ ΠΑΣΣΑΣ. [Ἴδε σελ. 158].

ρατιθέασιν συμπόσιον εἰς ἢ καλοῦσι πλειοτέρους ἢ ὅσους εἰς τοὺς γάμους αὐτῶν πίνουσιν εἰς ὑγίαν τοῦ παιδίου, καὶ δίδουσιν αὐτῷ δῶρα ὧν τὰ πλείστα εἰσὶ συμβολικά.

ἀναπνέομεν. Τὰ αισθανόμεθα ἄνω κινούμενα ἐὰν θέσωμεν τὴν χεῖρα ἐπὶ τοῦ στήθους ὅταν ἀναπνέωμεν. Ἐντὸς τοῦ πιθοειδοῦς τούτου τῶν ὀστέων συστήματος εἰσὶν ἡ καρδιά καὶ οἱ πνεύμονες.

Ἡ σπονδυλικὴ στήλη δὲν εἶναι ἐν ὀστοῦν· εἶναι ἄλυσις ἢ στήλη ἐξ εἰκοσι τεσσάρων ὀστέων τεθειμένων τὸ ἐν ἐπὶ τοῦ ἐτέρου. Δύνασθε νὰ ἴδῃτε μέρος τῆς στήλης ταύτης ἐν τῷ σχήματι τῶν ὀστέων τῶν στέρνων. Ἐὰν ἦτο ἐν καὶ τὸ αὐτὸ ὀστοῦν, δὲν θὰ ἠδυνάμεθα νὰ συστρέφωμεν τὸ σῶμα ἡμῶν ὡς νῦν ποιοῦμεν. Δὲν θὰ ἠδυνάμεθα νὰ κλίνωμεν ἐμπρὸς τὴν κεφαλὴν εἰ μὴ στηριζόμενοι ἐπὶ τῶν ἄκρων τῶν δακτύλων τῶν ποδῶν ἡμῶν. Ὡς ἡ σπονδυλικὴ στήλη ἔχει νῦν, ἀρκεῖ ἡ κλίσις ἐνὸς σπονδύλου ὅπως δώσῃ ἐλαφράν εἰς τὴν κεφαλὴν κλίσιν.

Ἡ κεφαλὴ ἴσταται ἐπὶ τῆς ἄκρας τῆς στήλης ταύτης. Ὅταν κινῶμεν τὴν κεφαλὴν ὀπίσω καὶ ἐμπρὸς, στρέφεται αὕτη ἐπὶ τοῦ ἀκροτάτου ὀστοῦ τῆς στήλης ταύτης οἰοεὶ ἐπὶ στρόφιγγος.

ΠΟΙΚΙΛΙΑ

Ἐν συμποσίῳ δοθέντι τῷ Δρι. καὶ τῇ Κε Σχλήμαν ὑπὸ τῆς Ἑλληνικῆς ἀποικίας ἐν Λονδίῳ, ὁ κ. Γεννάδιος, ὁ Ἐπιτετραμμένος τῆς Ἑλλάδος, ἐπέρανε λόγον ἐπὶ τῇ περιστάσει ταύτῃ ἐκφωνηθέντα ὡς εἴης:

«Ποία κρείττων λύσις δύναται νὰ εὑρεθῇ τῆς πεισματώδους, πολυχρονίου ἐρίδος περὶ τοῦ ἀληθοῦς βαθμοῦ τῆς προόδου ἢν ἡ Ἑλλάς ἐποίησεν ἢ ἡ ἀπόδειξις τῆς καταστάσεως τῶν γυναικῶν ἐν τῇ χώρᾳ ἐκείνῃ, οἷαν ἡ Κυρία Σχλήμαν παρέχει ἡμῖν; Θεωρήσατε τὰς κυρίας ἡμῶν, πάσας ἀναθεραμμένας μετ' ἴσης φροντίδος, ἐν τῷ θαυμαστῷ ἐκείνῳ βασιλείῳ τῶν Μουσῶν, τῷ Ἀρακαίῳ, τῷ ὀργανωθέντι διὰ τῆς συνέσεως τῶν προγόνων ἡμῶν, προστατευθέντι διὰ τοῦ πατριωτισμοῦ τοῦ μεγαθύμου Ἀρσάκη καὶ ἐνθαρρυνόμενῳ διὰ τῆς προστασίας τῆς βασιλείσεως ἡμῶν. Ἐνταῦθα αἱ κόραι τῆς Ἑλλάδος, ἀπὸ τῆς ταπεινῆς ραπτρίας μέχρι τῶν πλουσιωτέρων δεσποινίδων, συνάγονται ὅπως μεταλάβωσι τῶν εὐεργετημάτων τῆς ἐκπαιδεύσεως.

«Ἡ ἀπόδειξις αὕτη, κύριοι, εἶναι πειστικὴ καὶ δριστικὴ· εἰμὶ δὲ βέβαιος ὅτι πολλοὶ τῶν σοφῶν καὶ πεπαιδευμένων ἀγγλων, ἐνώπιον τῶν ὁποίων ἡ κυρία Σχλήμαν ἐξέφωνε λόγον, θὰ ἐπανελάβον εἰς ἑαυτοὺς τοὺς χρυσοὺς λόγους οὓς οἱ ἀρχαῖοι πολεμιστὰι τῆς Τροίας ἐξέφωνησαν θαυμάζοντες τὸ κάλλος τῆς Ἀργείας Ἑλένης, ὅταν αὕτη περιεδιάβαζε ἐπὶ τῶν τειχῶν τῆς πόλεως τῶν».

Οὐ νέμεις, Τρῶες καὶ ἰωνήμιδες Ἀχαιοὶς
τιγῆδ' ἀμφὶ γυναικὶ πολὺν χρόνον ἄλγεα πάσχειν·
αἰνῶς ἀθανάτησι θεῆσι εἰς ὅπα ἔοικεν.

— Ἐν τῶν βαθυτέρων φρεάτων τοῦ κόσμου εὐρίσκειται ἐν Βραΐτων τῆς Ἀγγλίας, ἔχον βάθος 1285 ποδῶν, πλάτος 6 ποδῶν. Συντελεσθῆ μετὰ τεσσάρων ἐτῶν ἐργασίαν, δαπανηθέντων 35,000 δολλαρίων.

— Ἐν South Abington τῆς Μασσαχουσέτης, κατασκευάζονται ἑτησίως 1,500,000,000 καψοῦλια διὰ ὑποδήματα.

— Ἐκ τῆς παραγωγῆς τοῦ βάμβακος τὸ παρελθὸν ἔτος εἰσέπραξαν αἱ Ἡν. Πολιτεῖαι τῆς Ἀμερικῆς 250,000,000 δολλ., ἐκ τῆς τοῦ σίτου 583,000,000. Ἡ σύνολος παραγωγὴ τῶν γεωργικῶν προϊόντων ἀνήλθεν εἰς 4,000,000,000 δολλάρια.

— Ἡ Γαλλία ἔχει δύναμιν ἀτμοῦ ἐξισουμένην πρὸς τὴν δύναμιν 31 ἑκατομμυρίου ἀνδρῶν, ἢτοι δεκάκις τὸν βιομηχανικὸν πληθυσμὸν τῆς χώρας.

— Ἡ ἀξία τῆς ἐν τῇ Νέᾳ Ὦρκῃ περιουσίας ἐφέτος ἀνέρχεται εἰς 1,100,000,000 δολλάρια· τῆς Βοστόνης εἰς 688,000,000. Ὁ πληθυσμὸς τῆς Νέας Ὦρκῆς εἰς 1,100,000, τῆς Βοστόνης εἰς 350,000. Ἡ ἀξία τῆς ἰδιοκτησίας κατὰ κεφαλὴν ἐν Νέᾳ Ὦρκῃ ἐστὶν δύο χιλιάδες δολλάρια, καὶ ἡ ἀναλογία τοῦ φόρου 25 δολλάρια ἐπὶ τοῖς χιλίοις· ἐν δὲ τῇ Βοστόνῃ εἶναι δεκατρία δολλάρια καὶ δέκα ἑκατοστά ἐπὶ τοῖς χιλίοις.

Λόσις Αἰνίγματος Θ'.

Ἄλας—Θάλασσα.

Ἐλυσεν αὐτὸ ὁ κ. Ν. Θ. Καρέκλης.

Λόσις Γρίφου 10.

Ἀρης—τ—ον—η—εικον—ομοια.

Ἄριστον ἢ οἰκονομία.

Ἐλυσαν αὐτὸν οἱ κκ. Ν. Θ. Καρέκλης, (ἀρχαιοφύλαξ τοῦ Ἀρείου Πάγου), Ε. Ι. Σοφινός καὶ Α. Σουτάκης (Ἀθηναῖ) καὶ ὁ κ. Δ. Μπονσινιὸρ (Ζάκυνθος).

BIBLIA.

Ἐξεδόθη κατ' αὐτὰς γραμματικὴ τῆς ὁμηρικῆς καὶ τῆς τοῦ Ἡσιόδου διαλέκτου ἢν συνέταξεν ὁ πρὸ μικροῦ ἀφ' ἡμῶν μεταστάς Γ. Παπασωλιώτης. Τὸ βιβλίον κρίνεται ὑπὸ τῶν εἰδημόνων ἄξιον πρὸς χρῆσιν τῶν σπουδαζόντων. Τὸ ὄνομα τοῦ συγγραφέως εἶναι ἰκανῆ τοῦ βιβλίου σύστασις.

Πλείστον λόγου ἄξιον σύγγραμμα ὑπὸ τοῦ κ. Α. Γ. Παπάτη, «Αἱ Βυζαντιναὶ μελέται, τοπογραφικαὶ καὶ ιστορικαὶ», ἐξεδόθη ἄρτι ἐν Κωνσταντινουπόλει. Τὸ σύγγραμμα τοῦτο πρόκειται νὰ μεταφρασθῇ εἰς τὴν ἀγγλικὴν γλῶσσαν ὑπὸ τοῦ καθηγητοῦ τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει Robert College, κ. Grosvenor, τῇ συγκαταθέσει τοῦ συγγραφέως.

ΑΙΝΙΓΜΑ Γ'.

Τὸ ὄνομά μου λέγεται βροντὴ καὶ κεραυνοὺς
μεταταπίζω ἕρη,

Κ' ἐμβάλλων εἰς τὰ πλέοντα τὸν φόβον τοῦ Πανός,
συντρέψω καὶ τὸ δόρυ.

Δι τρεῖς μου συλλαβαὶ δηλοῦν τὸ κράτος παρευθῆς
τοῦ δαίμονος τοῦ Ἄδου.

Δι δύο ἄκραι πλὴν φωνοῦν ἐδῶ νὰ κοιμηθῆς
ὑπὸ σκιάν τοῦ κλάδου.

Α. Σ.

ΓΡΙΦΟΣ 11.

τ

αρ

1821
1453
1827

σ

ή

R γασ

• S

τι.